

[**Hartvig Frisch.**]

kan jeg maaske pege paa de mange og store Omraader, hvor vort Parti har arbejdet paa og ogsaa har haft Held til at sætte Samfundets Kontrol ind, hvor den ikke hidtil har været. Jeg kan ikke se, der er noget, der strider mod den Paragraf, jeg her har peget paa.

Hvad angaar det ærede Medlems Betragtning over, hvad der kunde belaste henholdsvis Arbejdet for Socialismen i Danmark og Arbejdet for Grundlovsændringen i Danmark, synes jeg, det ærede Medlem maa være klar over, at for Grundlovsændringens Vedkommende er, saaledes som Grundlovens § 94 er formet, virkelig Spørgsmaalet om Belastning af en saadan Karakter, at det drejer sig om adskillige Partier i dette Land, og ikke kan sammenlignes med Betragtninger, der drejer sig om eet Parti.

Jeg ser, at den højtærede Formand angiver, at min Taletid er ved at løbe ud.

Formanden: Den er udløbet.

Hartvig Frisch: Jeg har en enkelt Bemærkning vedrørende det omdelte Fortryk, som jeg meget gerne vil have Lov til at gøre. Det viser sig nemlig, at medens jeg baade her fra Tingets Talerstol har sagt og i mit Manuskript har skrevet, at der var mødt 6 Herrer med Mandat fra Diktaturpartier, er der i Fortrykket kommet til at staa Diktaturstater. Jeg har bedt Folketingets Sekretær om at undersøge Stenogrammerne, og de viser, at det er rigtigt, at jeg har sagt Diktaturpartier. Jeg vil gøre opmærksom paa dette, fordi jeg selvfølgelig vilde finde det uværdigt og urigtigt, om jeg havde sagt, at der var Medlemmer i denne Sal, der sad med Mandat fra Diktaturstater. Jeg har udtrykkeligt sagt Diktaturpartier, og Folketingets Sekretær, der har undersøgt Raastenogrammerne, har givet mig denne Meddelelse, saa jeg har kunnet sige dette her fra Talerstolen.

Brorsen: Jeg har for mit Vedkommende ikke i mit første Indlæg talt om de Alliancer og det Samarbejde eller Mangel paa Samarbejde, hvad man nu vil, der var mellem Partierne ved Landstingsvalget, men jeg bliver nødt til at gøre en enkelt Bemærkning i Anledning ikke mindst af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Udtalelser, som et Par Gange tog Sigte paa Venstre med Hensyn til, hvad der skete i Roskilde. Det ærede Medlem kom med

den Udtalelse, at Venstre ikke alene nølede, men ikke vilde frem med Betalingen i Roskilde for den Hjælp, vi fik fra de Konservative paa Bornholm. Jeg skal ikke gaa dybt ind paa dette, det er der ikke Tid og i og for sig heller ikke Grund til. Jeg vil blot i al Almindelighed bemærke, at Venstre ikke havde nogen Landsaftale hverken med Det konservative Folkeparti eller andre Partier. Vi havde det paa den Maade, at Forsamlingerne de forskellige Steder, i Roskilde, Herning, Aalborg, handlede fuldstændig suverænt, handlede paa egen Haand. Derfor mener jeg, at dette med Betalingen hører ingen Steder hjemme.

Man har i denne Debat særlig kredset om Folkeafstemningen, og man har paa-staaet — det gælder ikke mindst det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen —, at den nye Grundlov har en meget stor Tilslutning i det danske Vælgerfolk. Det bliver stadig gentaget af Regeringspartiernes Talere. Men paa den anden Side kommer Tvivlen jo frem i næste Øjeblik. Der kredses stadig om dette: Er der Mulighed for, at Tilslutning fra de 45 pCt. af Vælgerne kan opnaas? Jeg skal ikke give mig til at spaa, men det forekommer mig, at man maa have Lov til at sige, at hvis de 45 pCt. ikke kan naas, saa kan man egentlig ikke tale om et Folkekrav. Det er jo stadig væk dette Ord, man tager i Munden: at det er et Folkekrav, at vi faar denne nye Grundlov med de Bestemmelser, der nu findes i den.

Med Hensyn til de 34 Medlemmer, der skal vælges efter Landslister, kommer man med den Motivering, at det maa blive særlig kvalificerede Personer. Vi har jo et Eksempel i de landstingsvalgte; det er i og for sig udmærkede Mænd og Kvinder, men er de egentlig, naar det kommer til Stykket, mere kvalificerede end alle vi andre med Hensyn til det Lovgivningsarbejde, der skal gøres herinde? Jeg tvivler om det, og derfor tror jeg ikke paa den Paastand, at disse 34 Medlemmer vil blive særlig kvalificerede Personer. Det kunde for øvrigt være interessant at vide — men det kan man ikke faa at vide —, hvem der egentlig skal stilles op paa Landslisterne, ikke mindst Socialdemokratiets Landsliste.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch roste bl. a. Regeringen for Indkaldelsen 1938. Til dette vil jeg sige, at man sikkert i meget store Kredse i Befolkningen længe har ventet, at Regeringen skulde foretage sig noget. Men det Spørgsmaal, der rejser sig i denne Forbindelse, er efter min Mening, hvorfor der ikke allerede for længst er truffet Foranstaltninger til at afhjælpe de værste